

res, styrke Konservatismens Stilling i denne Sag, for saa vidt man overhovedet vil tillægge det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) nogen Indflydelse af Betydning længere. Men endnu have vi ikke faaet det ærede Medlems Opfattelse, han har sagt saa meget, at han det ene Sted kan gøre eet gældende og et andet Sted et andet. Saa kan Landstingets Højre tro: I det ærede Medlem fra Ringkøbing have vi en Mand, der staar paa vor Side; og Vælgerne ude i Landet kunne ogsaa tro: Han er en Mand, der staar paa vor Side.

Jeg slutter med at spørge det ærede Medlem endnu en Gang: Holder han paa de kongevalgte Landstingsmænds Opløselighed, eller gør han det ikke? Ja eller Nej: Aandens Sol eller Degnepraasen, Ja eller Nej, kun ingen Vaasen.

Første Viceformand (Jensen-Sønderup): Folketingsmanden for Holbæk Amts 1ste Valgkreds har begæret Ordet for tredje Gang; hertil kræves Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Rode: Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) tager fejl, naar han mener, at jeg skulde have sagt, at dette var en Sag, der ikke vedrørte ham. Jo, det er en Sag, der i allerhøjeste Grad vedrører ham, endog i højere Grad end adskillige andre Medlemmer, thi det vedrører hans Kreds overmaade stærkt, Esbjerg Kredsen, som er en af de mest forurettede Kredse her i Landet. Det vedrører Esbjergs Vælgere, som have Krav paa at have een Repræsentant foruden den nuværende. Jeg tænker ogsaa, at hans Vælgere i høj Grad ville hævde, at det var en Sag, der vedrører ham. Det er endvidere en Misforstaaelse at tro, at jeg paa nogen Maade har talt nedsættende om det ærede Medlem, tværtimod, jeg anerkender i allerhøjeste Grad hans Krigslyst. Jeg har anerkendt, at hans Iver var saa stor, at han kastede sig ind i noget, der ikke vedkom ham eller hans Kreds. Mine Bemærkninger gjaldt hans ivrige Optagelse af nogle Bemærkninger; jeg havde henvendt til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Jeg troede nemlig, at det i hans Parti var den almindelige Opfattelse, at det ærede Medlem fra Ringkøbing kunde svare for sig selv, men det ærede Medlem fra Esbjerg har altsaa ment, at

det var nyttigt, at han foregreb dette Svar, for at det kunde blive mere i den Esbjergske Tone. Det er det, jeg bemærkede om, hvad der kom ham ved og hvad ikke; det var det, jeg kaldte opofrende, og hvorom jeg sagde, at det ærede Medlem gik bloddrypende ud af Affæren.

Til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) vil jeg gerne sige, at han nu paastaar, at den Vej, vi ere inde paa, er spærret, men hvilken Lid skulde vi sætte til hans Ord, naar han for blot to Aar siden har erklæret, at Grundlovsvejen var spærret. Han har sagt oppe i Landstinget: Grundlovsvejen ere vi færdige med, og det kan ikke mere nytte at komme og sige, vi skulde gaa Grundlovsvejen, den kunne vi ikke komme frem ad. Det er det, vi have opnaaet ved disse Forhandlinger i disse Aar: Grundlovsvejen komme vi ikke frem ad. Nu vender det ærede Medlem pludseligt om og siger: Det er Grundlovsvejen, vi skulde frem ad.

Han talte endvidere om de kongevalgte. Ogsaa deri indtager han det stik modsatte Standpunkt af sit tidligere. Den Gang sagde Landstinget: Vi ville fremme denne Sag, naar vi have faaet et tilfredsstillende Svar paa Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløselighed. Men det ærede Medlem vilde ikke sige det. Nu begynder han derimod pludselig at fortælle, hvorledes han kunde tænke sig Sagen ordnet og det paa en Maade, som faktisk ingen Opløsning er, som faktisk vil betyde, at Venstres Standpunkt i denne Sag vil blive forplumret, forfusket saaledes, at det ikke mere er muligt at hævde det. Ja, hvis man vilde lade de kongevalgte sidde paa en Bekræftelse af deres Mandater ved en kongelig Resolution, saa vilde Spørgsmaalet om Opløseligheden være bragt ind i en Skure, hvor det ikke mere var muligt at bringe Rede i det. Det er ofte det ærede Medlems Ønske at tilvejebringe en saadan Situation. Men hvorfor sagde det ærede Medlem ikke den Gang, da han havde direkte foran sig Landstingets Tilbud om at ville gaa til denne Sags Løsning, hvis det kunde faa et tilfredsstillende Svar, det samme, som han nu siger, om, hvorledes Sagen skulde løses. Den Gang passede det ikke, fordi Sagen da skulde hindres paa denne Maade, nu passer det, thi nu skal Sagen hindres paa en anden Maade.

Det ærede Medlem gav en Fremstilling af, hvad der skete i Fjor under Forhandlingerne mellem ham og det ærede